

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 23191

гр. София, 04.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в
закрито заседание на 04.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

като разглежда дело номер **1922** по описа за **2021** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от Гражданскопроцесуалния кодекс /ГПК/,
във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба от процесуалния представител на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. при
ЦУ на НАП за допълване на Решение № 11006/29.03.2025 г., постановено по адм. дело №
1922/2021 г. по описа на Административен съд София – град, в частта му за разносните на
основание чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Ответникът – „ЗАПРЯНОВ ТРАВЕЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], изразява становище за неоснователност
на подадената молба, като на първо място сочи, че процесуалния представител на Директора на
Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП не е представил списък на разносните по чл. 80 от ГПК.
Оспорва и размера на заявената претенция за юрисконсултско възнаграждение с оглед на факта,
че цялата процесуална активност е била на дружеството. Моли съда да постанови определение, с
което да остави без уважение направеното от ответника искане, като съобрази и решение от
25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС.

Съдът след като обсъди депозираната молба, намира същата за процесуално допустима, подадена
от легитимирана страна, в законовия срок по чл. 248, ал. 1 от ГПК и при наличие на правен
интерес.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

Разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК, приложима по силата на препращащата норма на чл. 144 АПК
постановява, че в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от
постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в
частта на разносните.

С Решение № 11006/29.03.2025 г., постановено по адм. дело № 1922/2021 г. по описа на
Административен съд София – град е отхвърлена жалбата на „ЗАПРЯНОВ ТРАВЕЛ“ ЕООД,
ЕИК[ЕИК], чрез И. Г. З., в качеството му на управител, срещу Ревизионен акт /РА/
№Р-22221119008319-091-001 от 11.08.2020 г., издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията и М.
С. С. - ръководител на ревизията, в частите изменени и потвърдени с Решение № 167/29.01.2021г.

на Директор на Дирекция „ОДОП“ – С., а именно за частта на допълнително установени задължения по ЗДДС в размер на 2 527,31 лв. главница и лихви в размер на 598,56 лв. и в частта по ЗКПО за допълнително установени задължения 9 546,69 лв. и лихви 2 944,69 лв.

Преди хода на устните състезания по делото, е направено искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на направените по делото разноски.

С постановеното по делото решение съдът не се е произнесъл по искането на страната за присъждане на разноски. Обосновани са доводите на молителя, че съдът дължи произнасяне и по разноските, сторени при разглеждане на делото. Отговорността за разноски е свързана с изхода на правния спор и е негова последица. На основание чл. 161, ал. 1 ДОПК на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата, а на административния орган вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.), за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата за процесуално представителство, защита и съдействие по дела при интерес от 10 000 до 25 000 лв. възнаграждението е в размер на 1300 лв. плюс 9 % за горницата над 10 000 лв.

С оглед цитираната разпоредба и при материален интерес от 15 617,25 лв. на Дирекция „ОДОП“ следва да се присъдят разноски в размер на 1 805,55 лв. ($1300 + 9\% \text{ от } 5\,617,25 = 1\,805,55$). Процесуалният представител на ответника е проявил активност, явил се е в съдебни заседания по делото, като следва да се посочи приетото в решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС, в което са изложени съображения, че с оглед предимството на правото на Съюза, националният съд е натоварен в рамките на компетентността си с прилагане на разпоредбите на правото на Съюза, като е длъжен в случаите, когато това се налага да вземе решение да остави без приложение всяка национална правна уредба или практика по законодателен или друг конституционен ред. СЕС, в същото решение е приел, че Наредба № 1/09.07.2004 г. е издадена от съсловна организация - Висш адвокатски съвет, макар и по законова делегация, която определя минимални размери на адвокатските възнаграждения, под размера на които не може да се договаря по - ниско възнаграждение на адвокат, нито съдът разполага с това право съгласно нейните разпоредби. В решението си СЕС е развил доводи, че процесната Наредба нарушава забраната по чл. 101, ал. 4 от ДФЕС (ограничение на конкуренцията), поради което националният съд може да откаже да приложи националното законодателство. При въведеното ограничение от Висшия адвокатски съвет за размера на минималните размери на адвокатските възнаграждения, в решението на СЕС е прието, че с него в Наредбата е налице ограничение на конкуренцията "с оглед на целта" по смисъла на чл. 101, параграф 1 от ДФЕС, във връзка с чл. 4, параграф 3 ДЕС. Именно с въведената от СЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики, съдът категорично е приел, че националният съд е длъжен да не приложи национална правна уредба, вкл. и когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги. В решението си СЕС е приел и въз основа на предходно решение по съединени дела С-427/16 и С-428/16 - т. 51, че определянето на минималните размери на адвокатските възнаграждения и установяването им като задължителни с национална правна уредба, е равнозначно на хоризонтално определяне на задължителни минимални тарифи, което е забранено от чл. 101, параграф 1 от ДФЕС.

Оттук следва да се приеме, че предвид решението на СЕС по дело С-438/22 и предвид обема на защита, проведена от процесуалния представител на ответника при разглеждане на делото

възнаграждение в размер на 1 805,55 лв. е прекомерно. Въпреки материалния интерес, следва да се съобрази видът и количеството на извършените процесуални действия, както и обстоятелството, че процесуалната активност е била на жалбоподателя. Няма пречка съдът служебно да намали размера на възнаграждението, като определи такъв под минимума, предвиден в Наредба № 1/09.07.2004 г. /В този смисъл Решение № 4125 от 04.04.2024 г. по адм.д. № 9209/2023 г., I отд. на ВАС; Определение № 4941 от 18.04.2024 г. по адм. дело № 2438/ 2024 г. на ВАС и др./.

Предвид всичко изложено, Решение № 11006/29.03.2025 г., постановено по адм. дело № 1922/2021 г. следва да се допълни в частта за разноските, като на основание чл. 161, изр. 3 от ДОПК на Дирекция ОДОП следва да се присъдят разноски в общ размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лв. за юрисконсултско възнаграждение, съобразно предоставеното процесуално представителство.

В посочения смисъл следва да се постанови определение по чл. 248 ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 248 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд София град, III отделение, 36-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПЪЛВА Решение № 11006/29.03.2025 г., постановено по адм. дело № 1922/2021 г. по описа на Административен съд София – град, в частта му за разноските, както следва:

ОСЪЖДА „ЗАПРЯНОВ ТРАВЕЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], ж.к. „К. поляна III“, [жилищен адрес] бх. А, ет. 8, ап. 16, чрез И. Г. З., в качеството му на управител, да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика” – С. при ЦУ на НАП разноски по делото в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: